

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 16C/22/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119209754
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Drimák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2020:8119209754.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Michalom Drimákom, PhD. v právnej veci žalobcov: 1./ P. Š., S.. XX.X.XXXX, V.L. XX, XXX XX V., 2./ L. Š., S.. XX.X.XXXX, V. XX, XXX XX V., 3./ H. Š., S.. XX.XX.XXXX, V. XX, XXX XX V., C. C. X. L. Š., 4./ Z. Š., S.. X.X.XXXX, V. XX, XXX XX V., C. C. X. L. Š., 5./ F. Š., S.. X.X.XXXX, Z. XX, XXX XX Z., 6./ X. Ď., S.. XX.X.XXXX, V. XX, XXX XX V., 7./ F. Ď., S.. XX.XX.XXXX, V. XX, XXX XX V., 8./ O. Ď., S.. XX.X.XXXX, V. XX, XXX XX V., 9./ L. Ď., S.. X.X.XXXX, V. XX, XXX XX V., C. C. X. X. Ď.Y., 10./ X. R., S.. XX.XX.XXXX, Č. XXXX/XX, XXX XX Z., 11./ H. U., S.. X.X.XXXX, Z. XX/XXX, R., 12./ Q. U., S.. XX.X.XXXX, Z. XX/XXX, R., 13./ L.M. U., S.. X.XX.XXXX, Z. XX/XXX, R., C. C. X. H. U., 14./ F. H., S.. XX.X.XXXX, V. XX/X, R., všetci právne zastúpení JUDr. Juraj Ferenčík. PhD., s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Krivá 23, 040 01 Košice proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 44, o náhradu nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi v 1. rade sumu 12.000 Eur, žalobcovi v 2 rade sumu 5.000 Eur, žalobcovi v 3. rade sumu 3.000 Eur, žalobcovi v 4. rade sumu 3.000 Eur, žalobcovi v 5. rade sumu 10.000 Eur, žalobcovi v 6. rade sumu 10.000, žalobcovi v 7. rade sumu 5.000 eur, žalobcovi v 8. rade sumu 3.000 eur, žalobcovi v 9. rade sumu 3.000 eur, žalobcovi v 10. rade sumu 3.000 eur, žalobcovi v 11. rade sumu 10.000 eur, žalobcovi v 12. rade sumu 5.000 eur, žalobcovi v 13. rade sumu 3.000 eur a žalobcovi v 14. rade sumu 10.000 eur, všetko v lehote do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalobcovia majú voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou zo dňa 20.3.2019 sa žalobcovia v 1. až 14. rade domáhali voči žalovanému náhrady nemajetkovej ujmy celkovo vo výške 270.000 Eur (z celkovej sumy žalobcovi v 1. rade sumu 30.000 eur, žalobcovi v 2 rade sumu 30.000 Eur, žalobcovi v 3. rade sumu 10.000 Eur, žalobcovi v 4. rade sumu 10.000 Eur, žalobcovi v 5. rade sumu 30.000 Eur, žalobcovi v 6. rade sumu 30.000, žalobcovi v 7. rade sumu 20.000 eur, žalobcovi v 8. rade sumu 10.000 eur, žalobcovi v 9. rade sumu 10.000 eur, žalobcovi v 10. rade sumu 10.000 eur, žalobcovi v 11. rade sumu 30.000 eur, žalobcovi v 12. rade sumu 2.000 eur, žalobcovi v 13. rade sumu 10.000 eur a žalobcovi v 14. rade sumu 30.000 eur) z toho dôvodu, že dňa 7.5.2017 v obci Lada vodič V. Š. viedol nákladné motorové vozidlo Chevrolet Cruze. EČV: W. vyššou rýchlosťou ako 50km/h (podľa znaleckého posudku a svedkov cca 120 km/h, pričom narazil do oproti idúceho motorového vozidla Škoda Fabia, EČV: M., ktoré v tom čase viedol žalobca v 14. rade a vo vozidle sa viezla ako spolujazdec O. Š.Á., S.. XX.X.XXXX, ktorá na následky dopravnej nehody zomrela. Svoju žalobu odôvodnili s poukazom na ustanovenia § 11 Občianskeho zákonníka (ďalej len

OZ), § 13 ods. 1, 2 OZ spolu s § 427 ods. 1 OZ a § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Žalobcovia dôvodili, že smrťou obete dopravnej nehody zaznamenali žalobcovia výraznú zmenu vo svojom živote, pričom táto zmena bola negatívna najmä v zmysle nenávratného narušenia vzájomných rodinných väzieb tvoriacich dovtedy základ ich rodinného života, čím bola aj narušená integrita osobnosti žalobcov a došlo k zásahu do ich osobnostných práv, konkrétne do práva na súkromie a rodinný život, zvlášť keď išlo o nečakaný zásah do ich životov. Poukázali na to, že pri dopravnej nehode zomrela ich mama, babka, svokra a partnerka v jednej osobe. Konštatovali, že žalobcovia v 1. - 5. rade bývali s nebohú v spoločnej domácnosti, žalobcovia v 6. - 10. rade sa s nebohú stretávali takmer na dennej báze, keďže bývali v rovnakej dedine a žalobcovia v 11. - 13. rade sa s nebohú vídávali najmenej raz týždenne.. Všetci žalobcovia mali s nebohú veľmi dobrý vzťah. Konštatovali, že škodou sa podľa európskeho práva rozumie aj nemateriálna škoda, pričom poukázali najmä na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ v prípade A., C-22/12, kde Súdny dvor zaujal stanovisko, že povinné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má pokrývať aj náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej blízkym osobám obetí usmrtených pri dopravnej nehode ak jej náhradu na základe zodpovednosti poisteného za škodu upravuje vnútroštátne právo uplatniteľné v spore vo veci samej. V nadväznosti na uvedené skutočnosti si žalobcovia touto žalobou uplatnili nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch tak ako je to špecifikované vyššie.

2. Písomným podaním zo dňa 16.4.2019 doručeným súdu 23.4.2019 sa k žalobe vyjadril žalovaný, ktorý namietal miestnu nepríslušnosť súdu. Uviedol, že žalobcovia nenavrhlí vykonať žiaden dôkaz na preukázanie svojich tvrdení o existencii silných citových väzieb. Dôvodil, že dôkazné bremeno týkajúce sa preukázania nároku na náhradu škody je na poškodenom. Navrhol žalobu zamietnuť.

3. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadrili žalobcovia prostredníctvom právneho zástupcu písomným podaním z 15.7.2019 v tom zmysle, že navrhli žalobe vyhovieť, pričom opätovne (okrem žaloby) navrhli vykonať výsluch žalobcov.

4. V písomnom podaní zo dňa 6.8.2019 doručeným súdu 15.8.2019 sa k vyššie uvedenému vyjadreniu žalobcov vyjadril žalovaný v tom zmysle, že opätovne namietal miestnu nepríslušnosť súdu. Dôvodil, že výsluch strany je len podporným dôkazom, pričom zákon o PZP výslovne vyžaduje, aby poškodený svoje nároky preukázal. Znovu zdôraznil nevyhnutnosť existencie veľmi úzkej citovej väzby medzi zomrelým a pozostalými. Odškodnenie je potrebné posudzovať z hľadiska primeranosti a spravodlivosti v komparácii s odškodnením obetí násilných trestných činov.

5. Uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 9 NcC 5/2019-66 zo dňa 10.9.2019 bolo rozhodnuté, že na konanie je príslušný Okresný súd Prešov.

6. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie výsluchom všetkých žalobcov ako aj listinnými dôkazmi konštatovaním, že na č. I. 1 a nasl. sa nachádza samotná žaloba, na č. I. 9 a nasl. je rozsudok tunajšieho súdu č. k. 1T/123/2017-391 zo dňa 10.5.2018, na č. I. 13 a nasl. je uznesenie KS PO č. k. 8To/20/2018-429 zo dňa 13.2.2019, na č. I. 16 sa nachádza úmrtný list poškodenej z dopravnej nehody, na č. I. 17 a nasl. je výzva na náhradu škody titulom nemajetkovej ujmy od žalobcov smerom k žalovanému, na č. I. 35 a nasl. je vyjadrenie žalovaného k žalobe, na č. I. 48 a nasl. je vyjadrenie žalobcov k vyjadreniu žalovaného, na č. I. 57 a nasl. je vyjadrenie žalovaného k vyjadreniu žalobcov, na č. I. 66 a nasl. je uznesenie KS PO č. k. 9NcC/5/2019-66 zo dňa 10.9.2019, ktorým bolo rozhodnuté, že na konanie je príslušný tunajší súd, na č. I. 77 a nasl. je vyjadrenie žalobcov, na č. I. 80 a nasl. je zápisnica o pojednávaní v predmetnej veci zo dňa 26.11.2019, na č. I. 88 sa nachádza výpis zo zdravotnej karty poisťovňa Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. vo vzťahu k žalobcovi v 1.rade, na č. I. 90 a nasl. je podrobnejší výpis z poskytnutia zdravotnej starostlivosti žalobcovi v 1.rade, v prílohovej obálke na č. I. 86 sa nachádza lekárska správa Fakultnej nemocnice s poliklinikou J.A.Reimana Prešov z psychiatrickej ambulancie vo vzťahu k žalobcovi v 1.rade, súd oboznámil krátkou cestou predložené správy Fakultnej nemocnice s poliklinikou J.A.Reimana Prešov psychiatrické oddelenie vo vzťahu k žalobcovi v 14. rade, spolu s prílohami t.j. lekáorskými správami zo dňa 18.12.2017, 5.2.2018, 27.3.2018, 18.4.2018 a 10.5.2018, súd oboznámil aj vyjadrenie žalobcu v 7.rade, na č. I. 111 a nasl. je žiadosť o ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní zo strany zástupcu žalovanej, na č. I. 113 a nasl. je záverečná reč zástupcu žalovanej, ako aj ďalším spisovým materiálom, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

7. Dňa 7.5.2017 v obci Lada vodič V. Š. viedol nákladné motorové vozidlo Chevrolet Cruze. EČV: W. vyššou rýchlosťou ako 50km/h (podľa znaleckého posudku a svedkov cca 120 km/h, pričom narazil do oproti idúceho motorového vozidla Škoda Fabia, EČV: M., ktoré v tom čase viedol žalobca v 14. rade a vo vozidle sa viezla ako spolujazdec O. Š., S.. XX.X.XXXX, ktorá na následky dopravnej nehody zomrela.

8. Rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 1T 123/2017 z 10.5.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8To 20/2018 z 13.2.2019 bol obžalovaný V. Š.O., S. XX.X.XXXX uznaný vinným z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a zároveň trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov v trvaní 6 rokov.

9. Z lekárskej správy Fakultnej nemocnice s poliklinikou J. A. Reimana Prešov vyplýva, že žalobca v 1. rade mal diagnostikovanú reaktívne podmienenú depresívnu poruchu stredne ťažkú, z dôvodu zhoršenia psychického stavu v súvislosti s úmrtím matky.

10. Z lekárskejších správ, resp. zápisov z kontrolných vyšetrení vo vzťahu k žalobcovi v 14. rade vyplýva, že tento podstúpil viaceré vyšetrenia na psychiatrickej ambulancii v období od 3.11.2017 do 10.5.2018 s tým, že nezvláda situáciu po strate partnerky, je plačlivý, po tabletách sa cíti lepšie. Diagnóza bola ustálená ako reaktívne podmienený depresívny stav s úzkosťou a autoakuzáciami v spojení s posttraumatickou stresovou poruchou.

11. Na pojednávaní konanom 26.11.2019 boli vypočutí viacerí žalobcovia.

12. Žalobca v 1. rade (syn nebohej) uviedol, že strata matky bola preňho šokom, mali veľmi dobrý vzťah, bývali v spoločnej domácnosti, vždy mu pomohla, keď to potreboval. Žalobca v 1. rade v súvislosti s tragickou udalosťou jednorázovo vyhľadal pomoc psychiatricky (doložil lekársku správu), nakoľko viac nepíjajal, neskôr to zvládol za pomoci manželky.

13. Žalobca v 2. rade (nevesta nebohej) vypovedala, že žila so svokrou v spoločnej domácnosti 15 rokov, pričom s ňou nikdy nemala konflikt, pomáhala jej s deťmi, nikdy by nepovedala, že jej svokra bude tak chýbať. Spolu varili, robili v záhradke, realizovali spoločné nákupy. Poznamenala, že dokonca ani neupratali jej izbu a to súd už 2 roky od nehody.

14. Žalobca v 6. rade (dcéra nebohej) uviedla, že stratu matky pochopí len ten, čo ju prežil. Mama jej veľmi chýba, dúfal, že tu autonehodu prežije. Často sa navštevovali, keďže bývali v tej istej dedine cca desať domov od seba. Nebohá mama sa venoval aj jej deťom, bola v rodine veľmi obľúbená. Mala problémy so spaním a pomáhala jej aj návšteva kostola, pričom jej jej ľúto keď sa pozrie na miesto, kde sedávala jej matka.

15. Žalobca v 11. rade (dcéra nebohej) vypovedala, že je už sirota, keďže prišla aj o matku, z jej smrti bola šokovaná. Často sa stretávali, keďže býva s rodinou iba 6 km od miesta bydliska nebohej. Uviedla, že stále má ešte telefónne číslo po nebohej matke. Matka jej pomáhala so strážením chlapcov (vnukov), učila sa s vnučkou, chodili spolu na huby a stretávali sa minimálne cez víkendy.

16. Žalobca v 12. rade (zať nebohej) uviedol, že pociťuje stratu svokry veľmi osobne, pretože mu pomáhala prekonať aj obdobie po smrti jeho mamy. Popísal nebohú ako osobu s nadhľadom, vedela nestranné poradiť, trávili spolu s rodinou a nebohú víkendy, vždy keď prechádzali okolo, zastavili sa, bolo to možno aj 3-krát do týždňa, manželka jej každý večer volala, ako prežili deň. Často sa mu na nebohú vracajú spomienky, v tej súvislosti sa mu aj snívalo.

17. Žalobca v 14. rade (druh nebohej) vypovedal, že boli spolu 22 rokov, dali „do poriadku“ 4 deti (2 z jej strany a 2 z jeho strany), plánovali spoločnú budúcnosť, arogantnou jazdou vyhasol život nevinné osoby. Nebohá bola žena s veľkým srdcom, dokázala sa rozdať a tak ako dokázala svoju lásku rozdávať medzi deti, zvýšilo aj pre partnera. Konštatoval, že bolesť sa podľa jeho názoru nedá zmerať, pričom však chodil ku psychiatrovi, avšak tablety, ktoré mu boli predpísané, mu viac škodili ako pomohli. Uviedol, že musí s touto stratou žiť a možno sa vyrovnáva s tým niekedy až samotárskym spôsobom života. Poznamenal, že o týždeň po tom, čo sa stala dopravná nehoda, mali naplánovaný pobyt vo Vrbovom a chceli vidieť ešte Lomnický štít, pričom na pobyt mali nastúpiť 15.5.2017. Uviedol, že má zlosť, zúrivosť, niekedy

bezmocnosť a uviedol, že radšej by bol keby sa mu nebohá vrátila živá ako nejaké finančné prostriedky. Uviedol, že nemôže na nebohú povedať nič negatívne, pričom zdôraznil, že ako rozvedený posudzoval prvé manželstvo a neskorší vzťah s nebohú, pričom môže zodpovedne uviesť, že okrem 3 detí z prvého manželstva si nevedel spomenúť na pozitívne spomienky, pričom vo vzťahu k nebohej si zasa nevedel vybaviť žiadne negatívne spomienky. Vypovedal, že plánovali aj spoločný výlet do Dubrovníka v Chorvátsku a uvažovali, že ak dožijú 70-ťky a bolo by im dopriate zdravotne, zvažovali spečatiť ich vzťah aj formálne, t.j. uzavretím manželstva. Jeho život ako keby stratil zmysel, nemá inšpiráciu. Poznamenal, že vinník nehody sa ani neospravedlnil.

18. Žalobca v 7. rade (zať nebohej) v písomnom podaní z 15.1.2020, ktoré bolo doručené súdu 21.1.2020 uviedol, že nebohá bola jeho svokra, pričom jej smrť ho veľmi zasiahla. Často sa navštevovali a pomáhala im so všetkým. Často si s jeho manželkou (dcérou nebohej) volali a nemali konflikty. Manželka sa takmer nervovo zrútila a deti veľmi zosmutneli, pretože už žiadne sviatky nebudú tráviť spolu. S manželkou sú silne veriaci, chodievajú sa za svokru modliť, chodia na cintorín. Uviedol, že je introvert a trémista, pričom by nezvládol vystupovať na súde a nemôže kvôli ľútosti o tom ani rozprávať.

19. Na pojednávaní konanom 21.1.2020 boli vypočutí viacerí žalobcovia.

20. Žalobca v 3. rade (vnučka nebohej) vypovedala, že s babkou mali veľmi pekný vzťah, bývali v jednom dome, verila im obedy, starala sa o nich, učila sa s nimi. Prišla na miesto dopravnej nehody, po nehode nemohla spať, nechodila v tom čase do školy. Dočasne sa jej zhoršil prospech, babka jej veľmi chýba.

21. Žalobca v 4. rade (vnučka nebohej) uviedla, s babkou mala dobrý vzťah, vodila ju do škôlky. Na miesto dopravnej nehody sa dostavila s rodičmi, mala potom problém so spánkom, nechutenstvom a trochu so zhoršeným prospechom. Babka sa s ňou učila, hrali spolu rôzne hry, keďže bývali v jednom dome.

22. Žalobca v 5. rade (syn nebohej) vypovedal, že s mamou mali perfektný vzťah, keď nebol v práci bol s ňou vždy, keďže posledných 20 rokov žil v spoločnej domácnosti s mamou v bratovom dome. Mama mu veľmi chýba, pomáhali si navzájom, zobralo ho to, nespal dobre.

23. Žalobca v 8. rade (vnučka nebohej) uviedla, že s babkou mala krásny vzťah, pili spolu kávu, uvarila jej, na čo mala chuť, keď mala narodeniny, zväčša jej nebohá telefonovala ako prvá. Stretávali sa často, preto že bývali v rovnakej obci možno desať domov od seba. Babka jej bola kamarátkou, teraz na ňu občas dolieha smútok, ktorý predtým nepocítovala, chodí častejšie na cintorín, aby mala aspoň pocit, že je bližšie k nebohej.

24. Žalobca v 9. rade (vnuk nebohej) vypovedal, že s babkou mal dobrý vzťah, chodila k nim na návštevy, keďže bývala iba niekoľko domov od nich. Strážila ich cez prázdniny, vídali sa minimálne 2-krát do týždňa, nemá teraz možnosť sa k nej prísť a porozprávať sa. Mal v období po dopravnej nehode problém zaspať, trochu sa mu zhoršil prospech.

25. Žalobca v 10. rade (vnučka nebohej) uviedla, že s babkou mala veľmi dobrý vzťah, pričom od 10-tich rokov u nej trávila takmer každý víkend. Opísala ju ako energickú osobu plnú života, ktorá každému z príbuzných dala ľudsky veľa, pričom mala moderné názory. Volali si, aj písali SMS, stretávali sa asi raz týždenne, veľmi jej chýba. Asi mesiac po tragickej udalosti mala problém so spánkom.

26. Žalobca v 13. rade (vnučka nebohej) vypovedala, že s babou mala perfektný vzťah a hoci nebývali v rovnakej dedine, chodievala k nim každý víkend, volala im a chodili na výlety. Ak rodičia požiadali, babka ich vždy prišla strážiť. Po nehode mala problémy so spánkom, bola uzavretá a trochu sa jej zhoršil prospech

27. Právny zástupca žalobcov vo svojom záverečnom prednese uviedol, že dôvodnosť tejto žaloby preukazuje aj vykonané dokazovanie. Konštatoval, že jednak výsluchmi svedkov, ako aj listinnými dôkazmi bol preukázaný veľký zásah do osobnostných práv žalobcov. Uviedol, že táto ujma sa žiada byť vyjadrená aj finančnou reparáciou, ktorá môže pomôcť zmierniť následky tejto straty. Navrhol preto v zmysle doterajších písomných ako aj verbálnych prednesoch žalobe v celom rozsahu vyhovieť, v prípade úspechu si uplatnil náhradu trov konania, nemal návrhy na doplnenie dokazovania.

28. Zástupca žalovaného vo svojom záverečnom prednese opätovne konštatoval, že žalobcovia okrem žalobcu v 1.rade a 14.rade svoj nárok preukazovali výlučne svojimi účastníckymi výpoveďami, pričom žalobca v 7.rade podal iba písomné vyjadrenie zo dňa 15.1.2020. Konštatovala, že boli predložené iba lekárske správy žalobcu v 1.rade, 14.rade. Poukázala aj na tú skutočnosť, že žalobca v 14.rade bol odškodnený titulom psychickej časti sťaženia spoločenského uplatnenia v sume 19.748 eur. Uviedla, že vnuci a vnučky neboli odkázaní na starostlivosť babky, aj keď sa im táto venovala. Uviedla, že dôvodom priznania finančného zadosťučinenia existencia veľmi úzkej citovej väzby medzi zomrelým a pozostalým, pričom takáto citová väzba sa dá predpokladať najmä medzi manželmi a medzi rodičmi a deťmi žijúcimi v spoločnej domácnosti. Výšku náhrady za nemajetkovej ujmy považovala za neprimeranú tak ako bola žalovaná. Poukázala na niektoré súdne rozhodnutia Krajských súdov, pričom opätovne zdôraznila, že žalobcami požadované odškodnenie je možné vyhodnotiť ako neprimerane vysoké. Vo vzťahu k žalobcom v 2.rade, 7.rade, 12.rade a 14.rade navrhla žalobu zamietnuť ako nepreukázané nároky vzhľadom na absenciu pokrvného príbuzenského vzťahu. Čo sa týka žalobcov v 8.rade, 9.rade, 10.rade, 13.rade., t.j. vnukov a vnučky, ktorí nežili s nebohcou v spoločnej domácnosti rovnako nepreukázali, žeby sa ich doterajší život v dôsledku úmrtia babky výrazným spôsobom zmenil a preto navrhla aj vo vzťahu k týmto žalobcom žalobu zamietnuť. Čo sa týka žalobcov v 3.rade, 4.rade, ktoré žili ako vnučky s nebohcou babkou v spoločnej domácnosti, tiež konštatovala, že nebolo preukázané, aby sa ich život podstatným spôsobom zmenil, pričom ani v tomto prípade nedošlo k závažnejšiemu alebo trvalejšiemu vplyvu na zdravotný stav alebo školské výsledky žalobkyň. Čo sa týka žalobcov v 6.rade, 11.rade uviedla, že je výšku uplatneného nároku potrebné posúdiť s prihliadnutím na súdne rozhodnutia vo vzťahu k primeranosti výšky náhrady. Čo sa týka nároku žalobcov v 1.rade, 5.rade uviedla, že je potrebné posúdiť, že ide o samostatné dospelé deti nebohej, ktoré v konaní nepreukázali hmotnú závislosť od nebohej.

29. Zistený skutkový stav súd prvej inštancie posúdil podľa nasledovných právnych ustanovení:

30. Podľa čl. 3 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok každé ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, s medzinárodnoprávnymi záväzkami Slovenskej republiky, ktoré majú prednosť pred zákonom, judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi chránené.

31. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

32. Podľa § 13 ods. 1 OZ fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

33. Podľa § 13 ods. 2 OZ pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

34. Podľa § 13 ods. 3 OZ výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

35. Podľa § 427 ods. 1 OZ fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

36. Podľa § 427 ods. 2 OZ rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

37. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu

a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,

b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci,

c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nespĺnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie,

d) ušlého zisku.

38. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

39. Vo vzťahu k námietke pasívnej vecnej legitímácie žalovaného tu súd prvej inštancie poukazuje na viackrát spomínané rozhodnutie Európskeho súdneho dvora v rozsudku C-22/2012 A. proti R. Q. L. M. A., kde bolo konštatované, že povinné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má pokrývať aj náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej blízkym osobám obetí usmrtených pri dopravnej nehode, ak jej náhradu na základe zodpovednosti poisteného za škodu upravuje vnútroštátne právo uplatniteľné v spore vo veci samej. Rovnako tak sa súd prvej inštancie stotožňuje s názorom, že pasívna vecná legitímácia žalovaného je daná aj § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 o povinnom zmluvnom poistení.

40. Súd prvej inštancie sa stotožnil s rozhodnutím odvolacieho súdu zo dňa 31.3.2016 sp. zn. 21Co/60/2015 v tom zmysle, že pri aplikácii všetkých výkladových metód nielen jednej izolovane je dôvodný záver, že Slovenská práva úprava obsahuje povinnosť poisťovne z povinného zmluvného poistenia nahradiť aj nemajetkovú škodu na zdraví, pričom súd prvej inštancie má vedomosť o argumentácii iných súdov o neexistencii pasívnej vecnej legitímácie poisťovne v konaniach o náhradu nemajetkovej ujmy (rozsudok NS SR 3Cdo/301/2012 z 31.3.2016).

41. Na tomto mieste je však podľa názoru súdu prvej inštancie potrebné poukázať na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky III ÚS 666/2016-36 zo dňa 11.10.2016, ktorým bola odmietnutá sťažnosť sťažovateľa - poisťovne ako zjavne neopodstatnená. V tomto rozhodnutí Ústavného súdu SR je konštatované, že rozsudok Súdneho dvora vo veci C-22/12 je potrebné vykladať v tom zmysle, že pojem škoda použitý v zákone o povinnom zmluvnom poistení, je potrebné vykladať extenzívne, pričom tento záver sa nepovažuje za arbitrárny ani inak ústavne neudržateľný. Interpretáčna snaha sťažovateľa v relácii k záverečnej časti právnej veci rozsudku Súdneho dvora vo veci C-22/12, v ktorej sa odkazuje na vnútroštátnu právnú úpravu, je podľa názoru Ústavného súdu SR účelová a márna. Súdný dvor v bode 58. odôvodnenia svojho rozsudku konštatuje, že české (i slovenské) vnútroštátne hmotné právo o zodpovednosti za škodu sa vzťahuje aj na náhradu nemajetkovej ujmy a to z ohľadom na skutočnosť, že zodpovednosť za nemajetkovú ujmu vznikla na základe dopravnej nehody a má občiansko-právnu povahu.

42. Súd prvej inštancie vníma, že Ústavný súd SR nie je súdom všeobecným, avšak vzhľadom na nie úplnú jednotnosť v rozhodovacej činnosti všeobecných súdov je bezpochyby jeho právny názor možné akceptovať ako rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít v zmysle čl. 4 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

43. S ohľadom uvedené mal preto súd prvej inštancie za to, že náhrada nemajetkovej ujmy má byť hradená z povinného zmluvného poistenia, ktoré mal uzatvorený vodič, ktorý spôsobil dopravnú nehodu so žalovaným, čo v konaní nikto nerozporoval. K tejto otázke ešte záverom súd prvej inštancie poukazuje a stotožňuje sa s právnym názorom uvedeným v uznesení KS PO sp. zn. 6Co/127/2010 zo dňa 28.10.2013, podľa ktorého: „za stavu, že právo umožňuje žalobkyni požadovať náhradu nemajetkovej ujmy je dôvodný záver, že takáto náhrada nemajetkovej ujmy musí byť likvidovaná z povinného zmluvného poistenia. Právna úprava, ktorá by tomuto odporovala bráni naplneniu podstaty tzv. motorových smerníc Európskej únie a takáto právna úprava sa nesmie použiť.“

44. Súkromný život je široký pojem, ktorý nemožno definovať vyčerpávajúcim spôsobom. Také údaje, ako pohlavie, meno alebo sexuálna orientácia sú významnými prvkami osobnej sféry chránenej

čl. 8 Dohovoru <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~/Main/TArticles.ascx&phContent=~/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=464281&FragmentId2=464283>>. Na duševné zdravie sa musí tiež prihliadať ako na dôležitú súčasť súkromného života spojenú s morálnou integritou. Čl. 8 <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~/Main/TArticles.ascx&phContent=~/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=464281&FragmentId2=464283>> chráni právo na identitu a osobný rozvoj a právo nadväzovať a rozvíjať vzťahy s inými ľudskými bytosťami a s okolitým svetom. Zachovanie duševnej stability je v tomto kontexte neopomenuteľnou predbežnou podmienkou na účinné využívanie práva na rešpektovanie súkromného života (Ro ESLP, čl. 8 Dohovoru <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~/Main/TArticles.ascx&phContent=~/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=464281&FragmentId2=464283>> - Bensaid v. Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska zo 6. 2. 2001, sťažnosť č. 44599/1998).

45. Za zásah do súkromia časť súdnej praxe považuje aj privedenie smrti niektoej z blízkych osôb (§ 116 OZ <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~/Main/TArticles.ascx&phContent=~/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=3344012&FragmentId2=3344013>>). Spôsobenie úmrtia člena rodiny je neoprávneným zásahom do súkromia členov rodiny. Primeraným zadosťučinením je v tomto prípade aj náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch.

46. Právnym prostriedkom ochrany proti takémuto zásahu je návrh, ktorým sa fyzická osoba domáha podľa ustanovení o ochrane osobnosti primeraného zadosťučinenia, ktoré môže mať i podobu náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. V takomto prípade je daná aktívna legitimácia tomu subjektu, ktorému svedčí existencia kvalifikovaného vzťahu s nebohým, lebo právo na súkromie je jedným zo základných osobnostných práv fyzickej osoby tak, ako to má na mysli aj ust. § 11 OZ <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~/Main/TArticles.ascx&phContent=~/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=3343715&FragmentId2=3343716>> (Uznesenie KS v Košiciach z 13. 10. 2005, sp. zn. 1 Co 201/2005).

47. V rozsudku zo 17. februára 2011 sp. zn. 5 Cdo 265/2009 Najvyšší súd Slovenskej republiky uviedol, že „ak medzi fyzickými osobami existujú sociálne, morálne, citové a kultúrne vzťahy vytvorené v rámci ich súkromného a rodinného života, môže porušením práva na život jednej z nich dôjsť k nedovolenému zásahu do práva na súkromie druhej z týchto osôb. Takýmto protiprávnym zásahom tretej osoby do práva na súkromie, resp. práva na rodinný život môže byť ďalšiemu účastníkovi vzťahu spôsobená taká ujma, ktorá mu čiastočne alebo úplne bráni napĺňať jeho citové potreby, t.j. nemajetková ujma postihujúca inú ako majetkovú sféru, sféru osobnostnú, ku ktorej nepochybne patrí aj citová (emocionálna) sféra. Ak dôjde k smrti jedného z členov rodinného vzťahu, pozostalá osoba môže utrpieť citovú ujmu vo forme šoku, smútku zo straty blízkej osoby a takisto aj spoločenstva (vzťahu) s blízkou osobou“. Na inom mieste odôvodnenia tohto rozsudku Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatoval, že „zásah do emocionálnej sféry fyzickej osoby, spôsobený protiprávnym konaním tretej osoby, následkom ktorého je úmrtie blízkej osoby, zakladá právo domáhať sa ochrany osobnosti podľa ustanovení Občianskeho zákonníka o ochrane osobnosti“.

48. Súd prvej inštancie ďalej poukazuje aj na uznesenie NS SR sp. zn. 3 Cdo 228/2012 zo dňa 26. septembra 2013: „Podľa § 853 Občianskeho zákonníka platí, že občianskoprávne vzťahy, pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto ani iným zákonom, sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie. V tomto ustanovení Občianskeho zákonníka je upravená analógia. Analógia legis (analógia zákona) sa používa ako forma aplikácie zákona vtedy, keď treba riešiť otázku, riešenie ktorej nie je síce v zákone upravené, ale ten istý zákon upravuje riešenie podobného prípadu. Vychádza sa pritom z predpokladu, že zákonodarca by podľa rovnakých zásad upravil aj daný prípad. Dovolací súd sa stotožňuje s názorom, že právnym vzťahom zodpovednosti za nemajetkovú ujmu spôsobenú na osobnostných právach fyzickej osoby (§ 11 a nasl. Občianskeho zákonníka) sú obsahom a účelom najbližšie právne vzťahy zodpovednosti za majetkovú ujmu (škodu) spôsobenú v majetkovej sfére poškodeného (§ 420 a nasl. Občianskeho zákonníka).“

49. V prejedávanej veci súd priznal náhradu nemajetkovej ujmy vyjadrenej v peniazoch žalobcom v 1. - 14. rade (deti, nevesta, zaťovia, vnuci a druh nebohej), ktorí mali blízky vzťah k obeti dopravnej nehody.

50. Potrebné bolo po vyššie uvedených právnych záveroch zaoberať sa výškou náhrady nemajetkovej ujmy, pričom súd prvej inštancie vychádzal z dostupnej judikatúry, z ktorej príkladmo uvádza :

51. Okresný súd Bratislava IV rozsudkom z 15. júna 2011 č. k. 12 C 385/2008-194 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi do 3 dní sumu 23 000,00 € a žalobu vo zvyšku zamietol. Na odvolanie žalovanej proti výroku uvedeného rozsudku, ktorým bolo žalobe vyhovené, Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo 4. júna 2012 sp. zn. 6 Co 111/2011 rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdil. Rozhodnutia súdov vychádzali zo skutkového stavu, pri ktorom došlo dňa 30. decembra 2005 na diaľnici D1 ku kolízii medzi nákladným motorovým vozidlom s cisternovým návesom a osobným vozidlom, pričom došlo k smrteľnému zraneniu vodiča osobného motorového vozidla (syna žalobcu), jeho spolujazdkyne (manželky žalobcu) a k ťažkým zraneniam samotného žalobcu; syn a manželka žalobcu svojim zraneniam podľahli. Podľa právneho názoru súdu prvého stupňa tým došlo k zásahu do osobnostných práv žalobcu (§ 11 a nasl. Občianskeho zákonníka).

52. Okresný súd Trnava rozsudkom z 28. apríla 2010 č. k. 37 C 178/2009-73 určil, že odporca tým, že dňa 24.5.2007 viedol svoje vozidlo a nevenoval sa plne vedeniu vozidla a náležite nesledoval situáciu v cestnej premávke, v dôsledku čoho si nevšimol chodkyňu prechádzajúcu po prechode pre chodcov a ľavou prednou stranou vozidla do nej narazil, následkom čoho na následky zranení z tejto dopravnej nehody zomrela, zasiahol do osobnostných práv navrhovateľov, do ich práva na súkromie a rodinný život. Odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľom 1/ a 2/ (rodičom zomrelej) nemajetkovú ujmu, každému vo výške 6 000,00 € a navrhovateľom 3/ a 4/ (súrodencom zomrelej) nemajetkovú ujmu každému vo výške 2 000,00 €. Krajský súd v Trnave na odvolanie navrhovateľov 1/ a 2/ rozsudkom zo 16. marca 2011 sp. zn. 11 Co 90/2010 zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti určenia nemajetkovej ujmy navrhovateľov 1/ a 2/ tak, že odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 1/ sumu 15.000,00 € a navrhovateľke 2/ sumu 15.000,00 €, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Následne Najvyšší súd SR vo svojom rozsudku sp. zn. 4 Cdo 139/2011 zo dňa 30.10.2012 zamietol dovolanie žalovaného.

53. Rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 20 Co 183/2014 zo dňa 26.5.2015 bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 21. 2. 2014 č. k. 5C 38/2012-159 vo vyhovujúcom výroku a vo výroku o trovách konania, pričom súd prvej inštancie zaviazal žalovaných v 1/ a 2/ rade k povinnosti spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni v 1/ rade sumu 15.000 Eur, žalobcovi v 2/ rade sumu 15.000 Eur a žalobcovi v 3/ rade sumu 5.000 Eur, to všetko do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, nakoľko žalobcovia uplatnené nároky odôvodnili tragickou udalosťou - úmrtím syna žalobcov v 1/ a 2/ rade a brata žalobcu v 3/ rade v dôsledku dopravnej nehody, ku ktorej došlo dňa 21. 1. 2010.

54. Z vykonaného dokazovania bolo možné bezpochyby ustáliť, že vzťahy medzi nebohú a pozostalými príbuznými boli vskutku ukázkové. Z výpovedí žalobcov vyplynulo, že nebohá bola nielen milovanou, ale najmä milujúcou osobou, matkou, partnerkou, svokrou a babkou. Viacero zo žalobcov prežívalo aj súdne pojednávanie pri obnovovaní si spomienok na nebohú veľmi emotívne, plačom.

55. Výška sumy prichádzajúca do úvahy ako kompenzácia nemajetkovej ujmy vyjadrenej v peniazoch však nemôže byť neobmedzená. Vzhľadom na uvedenú judikatúru ako aj zohľadňujúc vzťahy v rodine mal súd prvej inštancie za to, že osobou ktorá trpí pri strate manžela (manželky) najviac je pozostalý partner - manželský vzťah je nesporne najbližším vzťahom dvoch ľudí, je s ním spojený (spravidla) celý zostávajúci život a je prirodzené, že práve pozostalý manžel znáša stratu svojho manžela najťažšie. V prejednávanej veci prišiel žalobca v 14. rade práve o partnerku, bol nezávisne účastný na dopravnej nehode (následne s autoakuzáčnymi sklonmi), doposiaľ 19-krát navštívil psychiatrickú ambulanciu, ťažko niesol stratu partnerky. Ich posločná minulosť nebola len krátkodobého charakteru (viac ako 20 rokov), preto súd zaviazal žalovaného na plnenie žalobcovi v 14. rade vo výške 10.000 eur. Na priznaní tejto sumy nič nemení ani fakt, že žalobcovi v 14. rade bolo priznané sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 19.748 eur, keďže ide o právne iný nárok nesúvisiaci s nárokom vyplývajúcim z náhrady nemajetkovej ujmy.

56. Vo vzťahu k žalobcom v 1. rade súd prvej inštancie uvádza, že ide o syna nebohej, ktorý s ňou býval v spoločnej domácnosti, denne s ňou trávil čas a navštívil (hoci jednorázovo) psychiatrickú ambulanciu. Na tomto mieste je nutné akcentovať, že súd zohľadnil aj líniu pokrvného príbuzenstva a preto mu súd prvej inštancie priznal náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 12.000 eur.

57. Čo sa týka žalobcov v 5., 6., a 11. rade (dospelé deti po nebohej), súd prvej inštancie konštatuje, že žalobca v 5. rade býval s mamou a bratovou rodinou (do nehody) v spoločnej domácnosti a žalobkyne v 6. a 11. rade sa ako dcéry stretávali s matkou na dennej, resp. týždennej báze, keďže bývali v tej istej, resp. vedľajšej obci. Súd im preto priznal oproti žalovanej nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 10.000 eur pre syna nebohej a rovnakú sumu pre každú z dcér nebohej.

58. Čo sa týka žalobcov v 7. a 12. rade (zaťovia nebohej) je nutné uviesť, že obaja deklarovali vskutku dobrý vzťah k nebohej, vnímali ju ako blízku osobu a nič nemení na skutočnosti, že žalobca v 7. rade sa vyjadril k vnímaniu straty len písomne, kde vysvetlil, že žiaľ a osobnostné črty mu veľmi sťažujú vyjadrovanie sa k celej tragickej udalosti. Súd považoval so zohľadnením vo vzťahu k pomeru tzv. priameho príbuzenstva, ako je uvedené vyššie, za primeranú náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 5.000 eur pre každého zo zaťov nebohej.

59. Napokon vo vzťahu k žalobcom v 3., 4., 8., 9., 10., a 13. rade (vnučky a vnuci nebohej) súd prvej inštancie konštatuje, že z ich výpovedí vyplynulo, že mali s babkou dobrý vzťah, často sa navštevovali (resp. žalobcovia v 3. a 4. rade bývali v spoločnej domácnosti), preto súd s ohľadom na dobré vzťahy, stupeň príbuzenstva ako aj prežívanie po dopravnej nehode ustálil výšku náhrady nemajetkovej ujmy na sumu 3.000 eur pre každého z v tomto odseku uvedených žalobcov.

60. Z týchto dôvodov súd vyhovel žalobe v časti ako to vyplýva z priznaných súm nemajetkovej ujmy voči jednotlivým členom rodiny - žalobcom a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

61. Súd prvej inštancie si neosobuje právo priblížiť sa k reálnej strate a bolesti žalobcov spôsobenou predmetnou dopravnou nehodou súc si vedomý faktu, že peňažné prostriedky v akejkoľvek výške nie sú spôsobilé zhojiť nezvratný následok. Vzhľadom na uvedené má súd za to, že výška nemajetkovej ujmy tak, ako bola ustálená, je súladná s doterajšou rozhodovacou praxou súdov a je primeraná, všetko v svetle tej skutočnosti, že v prejednávanom prípade ide o situáciu, kde obeťami dopravnej nehody bola príbuzná (matka, partnerka, svokra a babka) z jednej fungujúcej rodiny. Je nesporné, že rodina ako celok utrpela stratu, pričom výška náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je súdom určovaná voľnou úvahou, vždy však s prihliadnutím na zákonné kritéria závažnosti vzniknutej ujmy a okolností, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti došlo. Určenie konkrétnej výšky náhrady potom musí zohľadňovať všetky okolnosti konkrétneho prípadu a musí byť v súlade s požiadavkou spravodlivosti. Závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy sa posudzuje najmä s obsahom na jej intenzitu, rozsah a trvanie. V tejto súvislosti je nutné zdôrazniť, že skúmané zásahy vyvolávajú spravidla ujmu dlhotrvajúcu, rozsiahlu a v zásade ničím nereparovateľnú.

62. K námietkam žalovanej je záverom už len potrebné dodať, že smrť nebohej príbuznej bola nepochybne nečakaná, tragická, žalobcami nezavinená udalosť, ktorá do ich života zasiahla a nenávratne pretrhla doterajšie väzby, čím žalobcovia stratili možnosť realizovať a ďalej rozvíjať svoj rodinný život vo vzťahu k nebohej. Žalobcovia v tejto súvislosti podrobne popísali charakter vzťahov existujúcich medzi nimi a nebohrou. Medzi žalobcami a zosnulou bezpochyby existovali sociálne, morálne, citové a kultúrne vzťahy vytvorené v rámci ich súkromného a rodinného života. Porušením práva na život jedného z nich došlo k neoprávnenému zásahu do práva na súkromie druhého. V danom prípade súd zohľadnil aj tú vskutku unikátnu skutočnosť, že žalobcovia buď s nebohrou, resp. bývali v geografickej blízkosti (v tej istej, resp. blízkej obci).

63. Na základe vyššie zisteného skutkového stavu, citovaných právnych ustanovení a uvedených záverov súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

64. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

65. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

66. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

67. Podľa § 262 ods. 1 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

68. O trovách konania súd rozhodol v zmysle citovaných zákonných ustanovení. Vo veci mala žalobkyňa plný úspech, preto má voči žalovaným nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 363 C.s.p v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C.s.p rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom po nadobudnutí jeho vykonateľnosti dobrovoľne splnená, je možné podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.